

Летіла зозуля та й стала кувати

Помірно

♩ = 100

Одна

Кіровоградська обл., Ульяновський р-н.

Записав Володимир Яремчук.

Редакція Леопольда Яценка

Двос

C. A.

Ле - ті - ла зо - зу - ля та й ста - ла ку - ва - ти; десь
Жін. хор

мо - го ми - ло - го цей день не ви - да - ти. Десь

мо - го ми - ло - го цей день не ви - да(ти). 2. Десь мо - го ми -

C. A. T. B.

Всі

ло - го цей день не ви - да - ти: по - вів до Ду-

не ви - да - ти: по - вів до Ду-

на - ю ко - ня на - пу - ва - ти. По - // - ва(ти).

на - ю ко - ня на - пу - ва - ти. По - // - ва(ти).

Летіла зозуля та й стала кувати;
Десь мого милого цей день не видати. (2)

Що перший слідочок – коня вороного,
А другий слідочок – миленького мого. (2)

Десь мого милого цей день не видати:
Повів до Дунаю коня напувати. (2)

Піду я в садочок, зірву я листочок,
Прикрию, пристелю милого слідочок. (2)

Повів до Дунаю коня напувати –
На білім пісочку два слідочки знати. (2)

Щоб того слідочка пташки не збродили,
Щоб мого милого другі не любили. (2)

А вже ж полюбили ще й причарували,
А вже ж тії чари на правдоньку стали. (2)